

❖ *Thiên Ma Cảnh Biến Hiện* ❖

“Từ đây về sau, Sư Tổ xưng là Bàn Ni và thuật lại tất cả đều Ngài đã trải qua.”

Khi hai cánh cửa thất nặng nề đóng lại, Bàn ni còn nghe tiếng niệm Phật nghẹn ngào của các Đệ tử, tình Thầy trò thấm thiết ở phút giây này. Họ sợ Bàn ni vào thất rồi vĩnh viễn ra đi, giống như các Thiên Sư khác khi vào thất, các Ngài nhập diệt luôn để lại nhục thân xá lợi, không hư rã cho các Đệ tử thờ phượng.

Tiếng niệm Phật của các Đệ tử im dần trả lại thế giới tĩnh lặng trang nghiêm.

Bàn ni rót nước thơm vào ba chun cúng Phật, và đốt ba nén hương thành tâm cúng dường đến pháp giới mười phương, sau đó hồi hướng công đức lành đến pháp giới chúng sanh.

Bàn ni lặng lẽ ngồi xuống Bồ đoàn, mặt quay về hướng Tây đánh lễ Đức A Di Đà Như Lai, sau đó là buông xả các vọng tưởng đưa tâm về vô niệm. Trí hoàn toàn tĩnh giác lắng trong lần vào cảnh giới vô ngã. Thời gian trải qua không biết bao lâu, bỗng Bàn ni nghe bên ngoài cổng chùa có tiếng chân chạy rầm rầm, xen lẫn tiếng binh khí va chạm nhau và tiếng quát tháo hung tợn. Trên không trung sấm sét vang rền và mưa rơi nặng hạt xối xả trên nóc chùa.

Bấy giờ hai cánh cửa thất đang khép chặt tự dưng mở toang ra. Khí lạnh như giông bão thổi ào ạt vào người Bàn ni. Bàn ni nhìn thấy một đoàn người

rất hung dữ đứng tràn ngập sân chùa và cả trên không trung. Y phục của họ là những mảnh da thú nối ráp lại. Trên cổ là vòng hoa đầu lâu, tay họ cầm đủ món binh khí kinh dị. Có kẻ cầm chĩa ba, người cầm thương, người cầm cọc sắt nhọn. Họ tranh nhau tiến vào thắt đứng vòng tròn quanh Bàn ni, tay cầm binh khí sẵn sàng đâm vào, miệng la hét chân thì nhảy múa. Đặc biệt tiếng trống của họ âm thanh rất to lớn. Âm thanh này có thể làm vỡ tung tất cả mọi vật.

Đứng đầu bọn hung dữ này là một Thiên ma nữ, mặc y phục da cá sấu, tròn con mắt to lớn dị thường đỏ tươi và cặp răng nanh bên mép dài khoảng gan tay. Từ cặp răng này những hơi màu đỏ như máu, luôn phun ra và bay lên. Vị này, đến gần Bàn ni đưa tay trở móng nhọn chỉ vào mặt Bàn ni gầm thét:

“Hỡi kẻ ngu si kia! Được thân người phải sống hưởng đầy đủ ngũ dục, sao người điên dại quy ẩn vào cửa thiền? Chữ hiếu không tròn, sống làm người phải báo đáp ân phụ mẫu, người nghĩ người tu có giải thoát không?”

Người tu ích kỷ cho thân người, trong khi bên ngoài biết bao người thân yêu đau khổ, đừng làm chuyện rò dại, hãy đứng lên và sống cuộc đời hạnh phúc. Hãy tôn thờ chúng ta, người sẽ được nhiều phước báu và hạnh phúc suốt đời.”

Tiếng gầm thét của Thiên ma nữ như muôn ngàn âm thanh cuồn nộ vang vọng về từ mấy tầng trời. Cả đồng bọn cười rú lên nghe thật ghê rợn. Trước cảnh tượng này, nếu người không vững tâm sẽ kinh sợ mà điên loạn.

Nhưng Bần ni nhờ được thắng duyên theo Ân sư tu học cả hai môn võ thuật và Phật pháp trên mười năm và vài chục lần thượng võ đài nên Bần ni bình thản trước mọi việc.

Bần ni nghĩ rằng tâm và giới thể luôn trong sạch, loài ma này không dễ dàng hại được Bần ni. Bần ni chấp tay niệm Phật hiệu nhìn thẳng vào bọn họ và trả lời:

“Bởi Bần ni biết hiểu đạo là gốc của nhân sinh, nên lia lục thân phụ mẫu xuất gia tu học. Ngày mai thành đạo trên độ Cửu Huyền Thất Tổ, trả ân sanh thành phụ mẫu, dưới cứu độ muôn loài chúng sanh đang đau khổ. Những chúng sanh đó là ai, các người có biết không? Đó chính là Ông Bà, Cha Mẹ, Anh Chị, Bạn hữu nhiều đời nhiều kiếp của Bần ni đang trôi lăn trên đường sanh tử. Hôm nay vì sự thống khổ của họ mà Bần ni xả thân cầu đạo nguyện muôn loài chúng sanh luôn bình an, hạnh phúc và hướng tâm về Phật đạo. Khi thác được vãng sanh Cực Lạc an nhàn, như vậy các vị có nghĩ Bần ni trốn tránh việc đời và lãng quên hiểu đạo hay không?”

Đám hung thần nghe mấy lời này, bọn họ nghe răng gằm lên giận dữ. Thiên ma nữ, tay đang cầm sọ người đựng nước đen tanh ói tạt thẳng vào mặt Bần ni, và đám người còn lại tay cầm binh khí, đao mác cung tên, lưới tẩm sét phóng thẳng vào người Bần ni.

Bần ni biết đây là huyền thuật của ma nên dùng trí quán tưởng thân thành hư không, vì thế tất cả binh khí xuyên qua mình Bần ni như xuyên qua không khí chẳng chạm đến mồi lông.

Bọn họ lỏng lẻo quát tháo vang trời hả miệng phun lửa và khói mịt mù. Bàn ni khởi lòng từ thương xót bọn họ, khi tắt cả lửa và khói chạm vào thân Bàn ni, tất cả biến thành tuyết trắng mát lạnh để chịu vô cùng.

Bọn họ thấy dùng binh khí và lửa không hại được Bàn ni, họ ngửa mặt lên trời đọc những câu thần chú lạ lùng. Giấy lát trên không, một đám mây đen hạ thấp xuống gần đụng nóc chùa. Trên đám mây này có muôn ngàn tia chớp biến thành sấm sét nhắm ngay đỉnh đầu Bàn ni đánh xuống.

Lạ lùng thay, bấy giờ áo cà sa Bàn ni đang mặc phát ra muôn ngàn tia sáng rực rỡ tua tủa phóng ra ngăn luồng sấm sét không cho va chạm vào thân Bàn ni.

Đám người này rất hung dữ, thấy dùng sấm sét không làm hại được Bàn ni, họ bèn phùng mang trợn mắt hét những âm thanh kỳ dị. Âm thanh càng lúc càng lớn dần cốt để làm loạn động nhĩ căn của Bàn ni. Bàn ni ngưng thần quán tiếng Hải Triều Âm, âm thanh này rất vi diệu lấn át cả âm thanh của bọn thiên ma.

Ngoài ra, Bàn ni dùng tất cả năng lực quán thế giới này, mọi vật hoàn về không. Cảnh quán lần lần thành tựu, mọi vật trước mắt Bàn ni biến thành hư không và cả bọn người hung dữ kia cũng biến thành sương khói và tan biến hẳn. Hai cánh cửa thất đang mở toan từ từ khép kín lại trở về không gian cô tịch.

Bấy giờ, Bàn ni kiểm soát thân tâm và xả thiền, mở mắt ra nhìn trên bàn thờ ba nén nhang cháy tàn từ bao giờ. Lần đến cửa sổ, nhìn cảnh vật bên ngoài

sáng rực dưới ánh trăng rằm, đồng hồ báo thức chỉ Bốn giờ sáng. Như vậy Bản ni đã nhập thiền đánh với ma quân Mười tiếng. Lúc Bản ni ngồi bồ đoàn tĩnh tọa là Sáu giờ chiều. Thời gian trôi qua rất nhanh, tuy nhiên Bản ni tưởng mới vài phút. Sau khi dùng ly nước trong, Bản ni nằm an tịnh.

